

خرد روستا

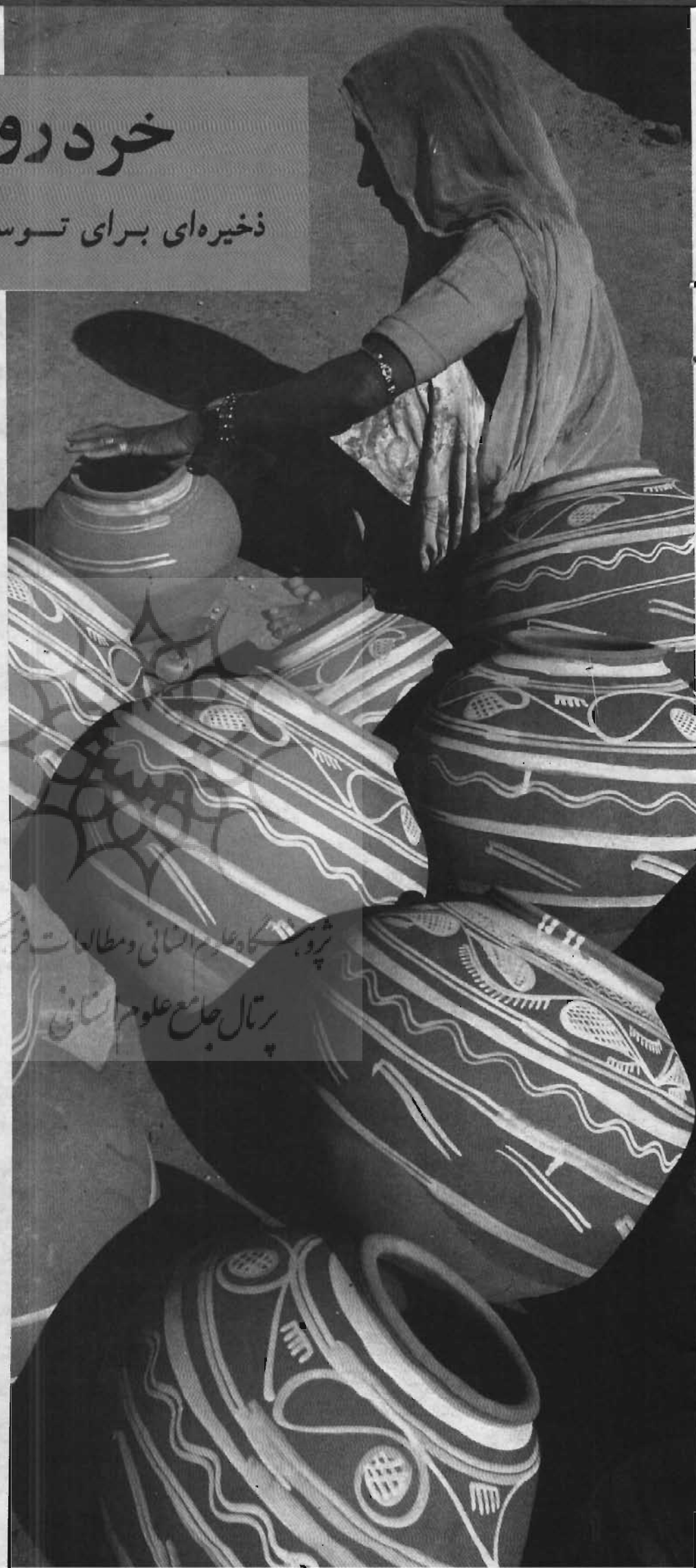
ذخیره‌ای برای توسعه روستایی

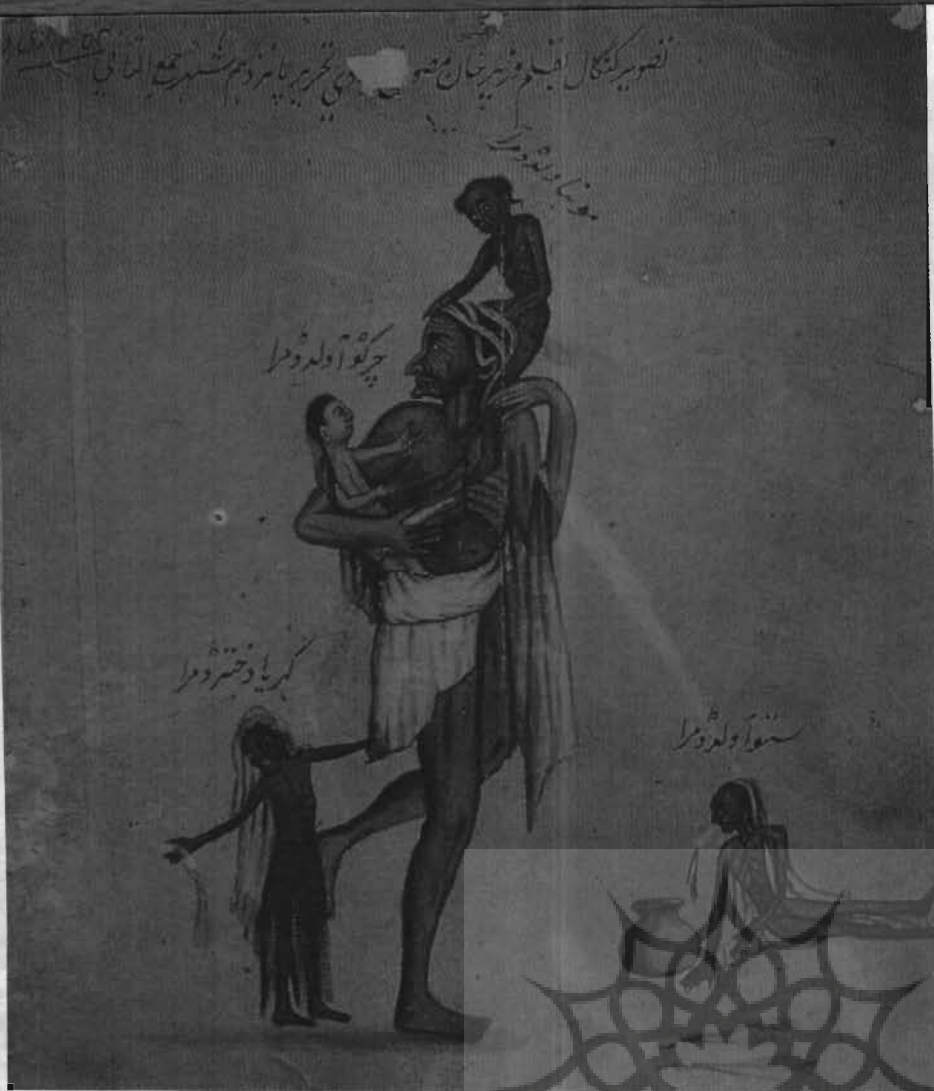
نوشته سانجیت بونگر روی

در سال ۱۹۶۷، وقتی شروع به کار در روستاها کردم، می‌پنداشتم که هند برای توسعه روستاهای خود به متخصصان شهرها نیاز دارد. با تفرغ جوانی که تازه دانشگاه را تمام کرده است، مستقعد شده بودم که روستاها چیزی برای عرضه ندارند و ساکنانشان به ما نیاز دارند. امروزه، پس از بیست سال حشر و نشر با این روستانشینان محروم عقیده‌ام به کلی تغییر کرده است.

من برای دانش و تجربه‌ی قابله‌های سنتی روستاها ارزش زیادی قائلم و معتقدم که نقششان از ماماها‌ی دیلمه شهرها بسیار مهمتر است. من برای خرد و علم روحانیان روستایی و ایشارشان در امر آموزش احترام بسیار قائلم. تیلونیا، در منطقه اجمر راجستان حدود پنجاه مدرسه شبانه در محدوده ۱۳۰۰ کیلومتر مربع دارد که پذیرای ۱۵۰۰ دانش‌آموزی است که نظام تحصیلی رسمی آنان را طرد کرده است. در میان افرادی که تربیت

کوزه‌گری از راجستان

معلمان مسوول این مدارس را به عهده دارند یک روحانی یافت می‌شود. روحانی دیگری عهده‌دار نگهداری از سیستم پنبه‌های خورشیدی است که روزی سه ساعت الکتریسیته برای بسیاری از مدارس تأمین می‌کند. هیچکدامشان مدرک تدریس ندارند و هرگز به عنوان معلم از طرف مقامات استخدام نخواهند شد. معلمی که از طرف مؤسسه تکنولوژی هند برای بازرسی این واحدهای خورشیدی آمده بود، وقتی فهمید مهندس الکترونیک در بین ما وجود ندارد بسیار حیرت کرد.

طراحان برنامه‌های توسعه هرگز فراموش و قابلیت‌های روستاییان را درست ارزیابی نکرده‌اند و واقعاً برای تشخیص ذخایر انسانی موجود چندان تلاشی به خرج نداده‌اند. تشخیص ذخایر انسانی می‌توانست به روستاییان کمک کند تا نیازهای خود را برآورند و از شر وابستگی به دولت نجات یابند و هزینه سازمانهای اجتماعی و اقتصادی کاهش یابد.

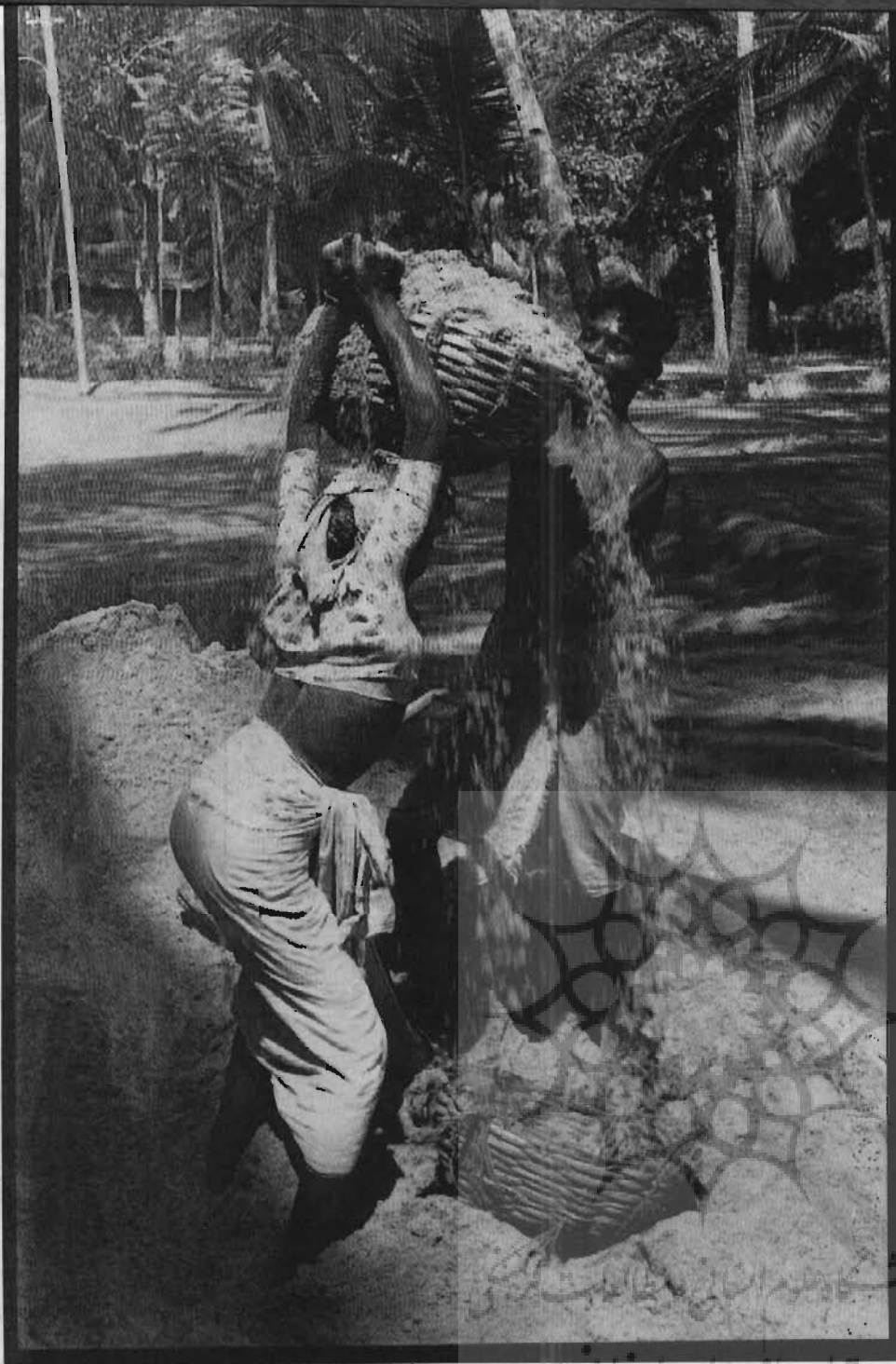
صحنه قحطی، مینیاتور قرن نوزدهم. در بیست سال اخیر افزایش عمومی تولید دانه‌های غذایی به واسطه انقلاب سبز در هند باعث شده است که دیگر به واردات مواد غذایی نیازی نباشد. مثلاً، تولید گندم از سال ۱۹۶۴ چهار برابر شده است.

کلاس بزرگسالان که دروس به توسط ماهواره به آنجا منتقل و از طریق دستگاه‌های تلویزیونی پخش می‌شود. برنامه‌های درسی که آموزش بزرگسالان را با توصیه‌های عملی برای بهبود وضع بهداشتی و سلامت مردم و اصلاح فنون کشاورزی همراه می‌کند، روستاییان محروم را از علل برخی از مشکلاتشان آگاه می‌سازد.

یک تعمیرکار دوچرخه که در امتحان آموزش ابتدایی مردود شده بود به کمک مردم سیستمی برای تعمیر ۴۰/۰۰۰ تلمبه دستی در راجستان ابداع کرد که امروزه معمول است. مسؤلیت اداره این سیستم به خود وی محول شد. این سیستم بر شیوه پرهزینه و پیچیده دیگری که مهندسان بسیار متبحر بدون مشورت با مردم آن را پیاده کرده بودند مزیت داشت و جایگزین آن شد. این طرح، که در نوع خود تنها طرحی بود که از طرف هیئت تکنولوژی آب آشامیدنی تشویق شد به خوبی نشان می‌دهد که روستاییان قابلیت فکر کردن و پیشنهاد راه‌حلهای عملی کم‌هزینه و قابل اجرا در همه‌جا را دارند. افسوس که ما امکانات دیدارشان را برای تبادل آرا فراهم نمی‌آوریم.

برنامه ملی سیاست آموزشی در سال ۱۹۸۷ بر ارتباط نداشتن شغل با دیپلم متناسب با آن تأکید

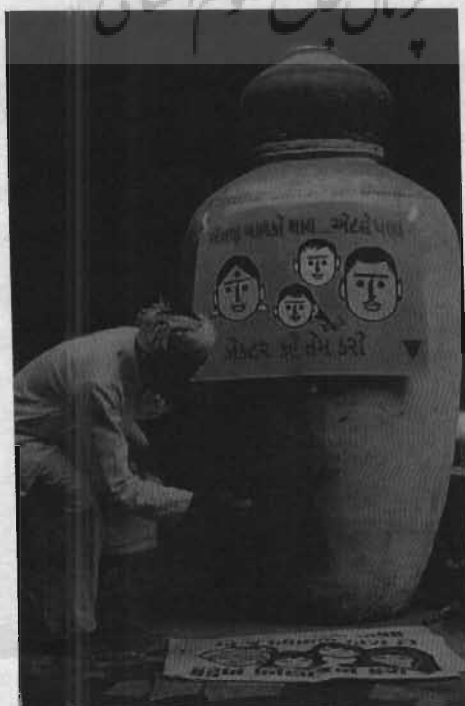

کارهای ساختمانی در تریواندروم در ایالت کران. زنان هم مانند مردان در کارهای سخت شرکت می‌کنند و اغلب بارهای بسیار سنگین حمل می‌کنند، اما به رغم تساوی دستمزد که در قانون پیش‌بینی شده، در بیشتر موارد دستمزد بسیار کمتری به نسبت مردان دریافت می‌دارند.

کرده است. این راه‌حل سودمندی را بایست مدتها پیش اعمال می‌کردند. واقعاً هم چرا باید اجتماعات را از خدمات شایسته‌ی قابل‌ه‌ها و روحانیان و شکسته‌بندها به بهانه‌ی نداشتن دیپلم دانشگاهی محروم کرد. اینها برای جامعه‌ی خود ارزش دارند. این سخن به این معنا نیست که آنان هیچ نیازی به گسترش دادن معلومات خود ندارند. ولی باید به جای کوتاه کردن دستشان از کار و نفی ارزششان برای جامعه‌ی روستایی همه‌چیز را برای انتقال دانشمان به کار بگیریم و به آنها این امکان را بدهیم که از علمان آنچه را به کارشان می‌آید بگیرند. آنان بهتر از هر کس دیگر می‌توانند از فنون و شیوه‌ها و روشهایی که در زمینه‌ی کارشان وجود دارد توشه بگیرند. ما باید فرصت شنیدن حرفهایشان را بیاییم، چون آنان پاسخ این پرسش جاودانه را دارند که ایوت، شاعر انگلیسی با این عبارات بیان کرده است.

«کجاست آن خردی که در دانش گم کرده‌ایم؟
کجاست آن دانشی که در اطلاعات گم کرده‌ایم؟»

یکی از بوسترهای برنامه‌ی تنظیم خانواده در شمال هند. در پایان قرن بیستم هند یک میلیون جمعیت خواهد داشت. رشد جمعیت هند آثار توسعه‌ی کشاورزی و صنعتی را تقلیل می‌دهد.

ساجیت (بونگر) روی مدیر مرکز پژوهشی و مددکاری اجتماعی تیلوینا در ایالت راجستان، در شمال هند است.

ترجمه‌ی ناهید فروغان